

DE HAMLETMACHINE

1

FAMILIEALBUM

Ik was Hamlet. Ik stond aan de kust en praatte met de branding; BLABLA, in de rug de ruïnes van Europa. De klokken luiden de staatsbegrafenis in, moordenaar en weduwe een paar, in paradeschouw achter de kist van het hoge kadaver de raadsleden, huilend in slecht betaalde rouw. WIE IS HET LIJK IN DE LIJKWAGEN/ OM WIE HOORT MEN VEEL SCHREEUWEN EN KLAGEN / HET LIJK IS VAN EEN GROTE / GEVER VAN AALMOEZEN de haag van de bevolking werk van zijn staatskunst HIJ WAS EEN MAN NAM ALLES ALLEEN VAN ALLEN. Ik stopte de lijkstoet, duwde de kist met het zwaard open, daarbij brak de kling, met de stompe rest lukte het, en verdeelde de dode verwekker VLEES ZOEKT VLEES aan de omstaande gestalten van ellende. De rouw ging over in gejubel, het gejubel in smakken, op de lege kist besprong de moordenaar de weduwe MOET IK JE ER OP HELPEN NONKEL DOE JE BENEN OPEN MAMA. ik legde me op de grond en hoorde de wereld haar rondend draaien in de pas van de verrotting

I' AM GOOD HAMLET GI'ME A CAUSE FOR GRIEF
AH THE WHOLE GLOBE FOR A REAL SORROW
RICHARD THE THIRD I THE PRINCE KILLING KING
OW MY PEOPLE WHAT HAVE I DONE UNTO THEE
ALS EEN BOCHEL SLEEP IK MIJN ZWARE HERSENS VOORT
TWEEDE CLOWN IN DE COMMUNISTISCHE LENTE
SOMETHING IS ROTTEN IN THIS AGE OF HOPE
LETS DELVE IN EARTH AND BLOW HER AT THE MOON

Hier komt het spook dat me gemaakt heeft, de bijl nog in schedel. Je kan je hoed ophouden ik weet dat je een gat te veel hebt. Ik wou dat mijn moeder er een te weinig had gehad, toen jij in het vlees zat : ik zou me bespaard gebleven zijn. Men moest de vrouwen toenaaien, een wereld zonder moeders. We zouden elkaar rustig kunnen afslachten, en met enige overtuiging, als het leven ons te lang wordt of de keel te eng voor onze kreten. Wat wil je van mij. Heb je aan een staatsbegrafenis is niet genoeg. Oude schooier. Heb je geen bloed aan je schoenen. Wat gaat me je lijk aan. Wees blij, dat het handvat uitsteekt, misschien kom je toch in de hemel. Waar wacht je op. De hanen zijn geslacht. De ochtend vindt niet meer plaats.

MOET IK

OMDAT HET GEBRUIK IS EEN STUK IJZER STEKEN IN
HET DICHTSBIJE VLEES OF IN HET TWEEDE DICHTSBIJE
ME ERAAN TE HOUDEN OMDAT DE WERELD DRAAIT
HEER BREEK ME DE NEK BIJ HET VALLEN VAN EEN
CAFEBANK

Opkomst Horatio. Medeweter van mijn gedachten, die vol bloed zijn, sinds de ochtend is behangen met de lege hemel. JE KOMT TE LAAT MIJN VRIEND VOOR JE GAGE / GEEN PLAATS VOOR JE IN MIJN TREURSPEL. Horatio ken je me. Ben je mijn vriend; Horatio. Als je me kent, hoe kan je mijn vriend zijn. Wil je Polonius spelen die bij zijn dochter wil slapen, de verrukkelijke Ophelia, ze komt op haar wachtwoord, zie hoe ze haar achterste draait een tragische rol. Horatio Polonius. Ik wist, dat je een acteur bent. Ik ben het ook, ik speel Hamlet. Denemarken is een gevangenis, tussen ons groeit een muur. Zie wat uit de muur groeit. Exit Polonius. Mijn moeder de bruid. Haar borsten een rozenbed, de schoot de slangenkuil. Heb je je tekst verleerd, mama. Ik soufleur. WAS DE

DOOD UIT JE GEZICHT MIJN ZOON PRINS/ EN TREK VERLIEFDE OGEN NAAR HET NIEUWE DENEMARKEN. Ik zal je weer maagd maken moeder, zodat de koning een bloedige bruiloft heeft. DE MOEDERSCHOOT IS GEEN EENRICHTINGSSTRAAT. Nu bind ik je handen op je rug, omdat ik walg van je omhelzing, met je bruidsluier. Nu verscheur ik de bruidsjurk. Nu moet je schreeuwen. Nu besmeur ik de flarden van je bruidsjurk. Met de aarde, die mijn vader is geworden. Met de flarden je gezicht je buik je borsten. Nu neem ik je, mijn moeder, in zijn, mijn vaders, onzichtbare spoor. Je kreet verstik ik met mijn lippen. Herken je de vrucht van je lichaam. Ga nu naar je bruiloft, hoer, breed in de Deense zon, die op levenden en doden schijnt. Ik wil het lijk in het gemak stoppen, dat het paleis stikt in koninklijke stront. Laat me dan je hart eten Ophelia, dat mijn tranen weent.

2

HET EUROPA VAN DE VROUW

Enormous room. Ophelia. Haar hart is een uurwerk.

OPHELIA(KOOR/HAMLET)

Ik ben Ophelia. Die de stroom niet heeft gehouden. De vrouw aan de strop. De vrouw met de opengesneden polsaders. De vrouw met de overdosis OP DE LIPPEN SNEEUW. De vrouw met het hoofd in het gasfornuis. Gisteren heb ik opgehouden me te doden. Ik ben alleen met mijn borsten mijn dijen mijn schoot. Ik verniel de werktuigen van mijn gevangenschap, de stoel de tafel het bed. Ik verwoest het slagveld dat mijn thuis was. Ik ruk de deuren open, zodat de wind naar binnen kan en de kreet van de wereld. Ik sla het venster stuk. Met mijn bloedende handen verscheur ik de foto's van de mannen die ik bemind heb en die me gebruikt hebben op het bed op de tafel op de stoel op de grond. Ik steek vuur aan mijn gevangenis. Ik werp mijn kleren in het vuur. Ik graaf het uurwerk uit mijn borst dat mijn hart was. Ik ga de straat op, gekleed in mijn bloed.

3

SCHERZO

Universiteit van de doden, gefluister en gemurmel. Vanuit hun grafstenen(katheders) werpen de dode filosofen hun boeken op Hamlet. Galerij(ballet) van de dode vrouwen. De vrouw aan de strop de vrouw met de opengesneden polsaders enz. Hamlet bekijkt ze met de houding van een muzeum(theater)-bezoeker. De dode vrouwen rukken hem de kleren van het lijf. Uit de rechtopstaande doodskist met het opschrift HAMLET I stappen Claudius en, als hoer gekleed en geschminkt, Ophelia. Striptease van Ophelia.

OPHELIA wil je mijn hart eten Hamlet.

HAMLET(handen voor het gezicht) Ik wil een vrouw zijn.

Hamlet trekt de kleren van Ophelia aan, Ophelia schminkt hem een hoerenmasker, Claudius, nu Hamlets vader, lacht zonder geluid, Ophelia werpt Hamlet een kushand toe en stapt met Claudius/Hamlets vader terug in de kist. Hamlet in hoerepose. Een engel, het gezicht in de nek: Horatio. danst met Hamlet

STEM(MEN) (uit de kist) Wat je gedood hebt moet je ook beminnen.

De dans wordt sneller en wilder. Gelach uit de kist. Op een schommel de madonna met de borstkanker. Horatio steekt een paraplu op, omarmt Hamlet. Verstarren in de omarming onder de paraplu. De borstkanker straalt als een zon.

4

PEST IN BUDA SLAG OM GROENLAND

Ruimte 2, door Ophelia verwoest. Lege wapenrusting, bijl in de helm.

HAMLET

De kachel walmt in de rusteloze oktober

A BAD COLD HE HAD OF IT JUST THE WORST TIME

JUST THE WORST TIME OF THE YEAR FOR A REVOLUTION

Door de voorsteden cement in bloei gaat

Dokter Jivago weent

Om zijn wolven

IN DE WINTER SOMS KWAMEN ZE IN HET DORP

VERSCHEURDEN EEN BOER

(legt masker en kostuum af)

HAMLETVERTOLKER

Ik ben niet Hamlet. Ik speel geen rol meer. Mijn woorden hebben me niets meer te zeggen.

Mijn gedachten zuigen het bloed uit de beelden. Mijn drama vindt niet meer plaats.

Achter mij worden de decors opgebouwd. Door mensen, die mijn drama niet interesseert, voor mensen, die het niets aangaat. Mij interesseert het ook niet meer. Ik speel niet meer mee.

(scenepersoneel zet, door HV onopgemerkt, een koelkast en drie televisietoestellen neer.

geluid van de koelinrichting, drie programma's zonder klank.)

Het decor is een monument. Het stelt in honderdvoudige vergroting een man voor, die geschiedenis gemaakt heeft. De verstening van een hoop. Zijn naam is inwisselbaar. De hoop is niet vervuld.

.....

.....

5

WILDWACHTEND / IN DE VRESELIJKE WAPENRUSTING / DUIZENDEN JAREN

diepzee. Ophelia in de rolstoel. vissen puin lijken en stukken van lijken drijven voorbij.

OPHELIA

(terwijl twee mannen in doktersschort haar en de rolstoel van onder naar boven met zwachtels omwinden)

Hier spreekt Elektra. In het hart van de duisternis. Onder de zon van de foltering. Aan de metropolen van de wereld. In naam van de slachtoffers. Ik stoot alle zaad uit, dat ik ontvangen heb. Ik verander de melk van mijn borsten in dodelijk gif. Ik neem de wereld terug, die ik gebaard heb. Ik verstik de wereld, die ik gebaard heb, tussen mijn dijen. Ik begraaf ze in mijn schaamte. Weg met het geluk van de onderwerping. Leve de haat, de verachting, de opstand, de dood. Als ze met slagersmessen door jullie slaapkamer gaat, zullen jullie de waarheid weten.

(mannen af. Ophelia blijft op de scene, roerloos in de witte verpakking.)